

ligt Borgerstab som Vinhandlere, beholde den Ret til at udfjænte forældende Gæster, som Laugsartillerne eller Hvert Steds Skif hjemler dem.

De, som den 1ste April 1858 bestodes at være optagne i Brændevinsbrænderlauget i Kjøbenhavn, beholde den dem tillagte Ret til at fjerne Alt og Brændevin til fiddende Gæster. De, som for Tiden drive Brændevinsbrænderi i Kjøbstæderne og i Forbindelse dermed holde Udskænkning eller andet Værtshuushold, saavel som de, der for Tiden drive Ubygget i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn og i Forbindelse dermed udfjænte Alt til fiddende Gæster, have inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten at oplyse, at og i hvilket Omfang de have udøvet den Ret, hvorefter der af samme Autoritet meddeles dem et Beviis, der fremtidig hjemler den samme Ret, dog kun under Forsætning af, at Saadant ikke strider mod Stedets Sædvane eller de udfjænte Borgers breve.

Den Ret, som er tillagt Kjøbmændene til at udfjænte Drickvarer til Bønderne, der paa Torvedagene indfinde sig hos dem for at affatte og indjobre Varer, skal ophøre, dog saaledes at de Kjøbmænd, som inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten oplyse, at de virkelig have drevet denne Art Værtshuushold, af samme Dyrighed ville erholde et Beviis, der hjemler dem Ret til fremdeles at udøve samme.

§ 95.

C. Landet.

Indtil den 1ste Januar 1862 skal den Afgang til at nedsette sig paa Landet som Haandværker og Handlende, som denne Lov hjemler efter sædvanligt Næringsbeviis, ifkun komme dem tilgode, som i en Kjøbstad have vundet Borgerstab paa samme Næring. Dog vedbliver indtil den nævnte Tid den Amtmændene tilkommende Myndighed, at tilstede disse Haandværkere at nedsette sig paa Landet.

Den i § 13 foreskrevne Kjendelse tilfalder indtil den 1ste Januar 1862 i Reglen nærmeste Kjøbstads Ræmmerkasse, for Kjøbenhavns Vedkommende Stadens Hovedkasse. Af efternævnte Næringsvei skal Kjendelsen dog strax tilfalde Sognecommunen, nemlig a) Møllebrug, forsaavidt dette gaaer ud paa Formaling af Kornvarer, Skibs- og Baadebyggeri; b) Fabrikker saavel som andre større industrielle Anlæg, der hidtil alene eller dog fortrinvis have fundet Sted paa Landet. Indenrigsministeren bestemmer i Lovtilfælde, hvilke Anlæg der skulle henregnes til denne Klasse.

§ 97.

Om Opretholdelse af de ved tidligere Borgerbreve eller Bevillinger givne Rettigheder.

Naar Nogen oplyser, at der ved Borgerstab eller Bevilling er meddeelt ham en eller anden Rettighed udenfor den almindelige Lovgivning, forbliver han i Besiddelse af saadan Ret, om den end ikke har Hjemmel i nærværende Lov.

§ 98.

Bevillinger. Eneretsbevillinger.

Indtil den 1ste Januar 1862 skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til, ved Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, efter de hidtil gjældende Regler at gjøre Undtagelser fra de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Dog skal samme Myndighed tilkomme Indenrigsministeriet ogsaa efter den nævnte Tid med Hensyn til de i denne Lovs §§ 2, 24, 28, 54, 55, 63 og 64 indeholdte Bestemmelser. I Henseende til Eneretsbevillinger bliver at forholde efter de hidtil gjældende Regler.

§ 99.

Ophevelse af de Forrettigheder, som ere tillagte Fremmede.

De Forrettigheder, som ved Edict 29de November 1748, Placat 12te Februar 1802